

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS

over de ontwerpen van wet tot:

- 1°. wijziging en verhooging van het IVde hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1925 (35);
- 2°. regeling van de pensioenen van de reserve-adjudanten-onderofficier van de landmacht, die op grond van de door hen bekleede betrekking geacht worden voortdurend in werkelijken dienst te zijn of geweest te zijn, alsmede van hunne weduwen en weezen (63);
- 3°. verhooging van het XIde hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1926 (79);
- 4°. verklaring van het algemeen nut der onteigening van eigendommen, erfdienstbaarheden of andere zakelijke rechten, noodig voor verbreding van de Kalendarstraat te *Enschede* (99);
- 5°. vaststelling van de begroting van inkomsten en uitgaven van het Leeningfonds 1914 voor het dienstjaar 1927 (169);
- 6°. toekenning van een renteloos voorschot uit 's Rijks schatkist ten behoeve van verlegging van den Westlandschen Stoomtramweg te *Monster* (175);
- 7°. wijziging van het IIde hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1925. (184).

Het onderzoek van deze wetsontwerpen in de afdelingen heeft geen aanleiding gegeven tot het maken van opmerkingen.

Aldus vastgesteld den 17den November 1926.

DOBBELMANN.
HAAZEVOET.
DE SAVORNIN LOHMAN.
BLOMJOUS.
HEERKENS THIJSEN.

AANWIJZING EENER VERANDERING, gedurende de beraadslaging in de Tweede Kamer der Staten-Generaal gebracht in het ontwerp van wet tot herziening van de uitvoering van de wet van 29 Juni 1925 (*Staatsblad* 282).

In het derde lid van het **Eenig** artikel vervallen de woorden: (wet van 29 Juni 1925).

NADER GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET tot het heffen van eene belasting en treffen van verdere voorzieningen ten behoeve van openbare verkeerswegen te land. (68)

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodig is om van Rijkswegen eene belasting te heffen en verdere voorzieningen te treffen ter verzekering van den aanleg, de verbetering en het onderhoud van openbare verkeerswegen te land;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I.

BELASTINGBEPALINGEN.

§ 1. Grondslag en bedrag der belasting.

Artikel 1.

1. Onder den naam „Wegenbelasting” zal eene belasting worden geheven ter zake van het rijden met motorrijtuigen op den openbaren weg.

2. Onder *motorrijtuigen* worden in deze wet verstaan alle rij- of voertuigen bestemd om uitsluitend of mede door eene mechanische kracht, op of aan het rij- of voertuig zelf aanwezig, anders dan langs spoorstaven te worden voortbewogen.

Artikel 2.

De belasting is verschuldigd door hem, die het motorrijtuig houdt, waarmede op den openbaren weg wordt gereden.

Artikel 3.

1. De belasting bedraagt voor een vol jaar:

a. voor een rijwiel, waarop of waaraan een hulpmotor is aangebracht, onverminderd de rijwielbelasting, ... f 3,—

b. voor een motorrijtuig op twee wielen, niet vallende onder de omschrijving van letter a:

indien het eigen gewicht niet meer bedraagt dan 60 kilogram ..... 10,—

indien het eigen gewicht bedraagt meer dan 60 kilogram, doch niet meer dan 120 kilogram ..... 20,—

indien het eigen gewicht meer dan 120 kilogram bedraagt ..... 30,—

c. voor een motorrijtuig op meer dan twee wielen, niet vallende onder de omschrijving van letter a en ingericht voor personenvervoer:

indien het is ingericht voor het vervoer van niet meer dan 7 personen, den bestuurder inbegrepen, per 100 kilogram eigen gewicht f 6, doch ten minste ..... 48,—

Nader gewijzigd ontwerp van wet n°. 68.

indien het is ingericht voor het vervoer van meer dan 7 personen, den bestuurder inbegrepen, per 100 kilogram eigen gewicht ..... f 8,—

d. voor een motorrijtuig op meer dan twee wielen, niet vallende onder de omschrijving van letter c, per 100 kilogram eigen gewicht f 6, doch ten minste 48,—

2. De belasting voor een motorrijtuig op twee wielen wordt, indien door middel van dat motorrijtuig een rij- of voertuig of een zijspan wordt voortbewogen, verhoogd met ..... 10,—

3. De belasting voor een motorrijtuig op meer dan twee wielen wordt, indien door middel van dat motorrijtuig een rij- of voertuig anders dan langs spoorstaven wordt voortbewogen, verhoogd. Die verhooging draagt voor een rij- of voertuig met een eigen gewicht van:

niet meer dan 1200 kilogram ..... 18,—

meer dan 1200 en niet meer dan 4000 kilogram ... 60,—

meer dan 4000 kilogram ..... 90,—

4. De belasting voor een motorrijtuig op meer dan twee wielen wordt, indien door middel van dat motorrijtuig meer dan één rij- of voertuig wordt voortbewogen, voor elk dier rij- of voertuigen overeenkomstig het vorige lid verhoogd.

5. De in het eerste lid onder c en d en de in het tweede en derde lid genoemde bedragen gelden voor rij- en voertuigen, waarvan de wielen zijn voorzien van luchtbanden. Die bedragen worden verhoogd, indien de wielen van het rij- of voertuig zijn voorzien van cushionbanden, met 30 %, van massieve rubberbanden met 60 % en van metalen banden met 100 %.

6. Indien niet alle wielen van een rij- of voertuig voorzien zijn van banden van dezelfde soort, geldt de minst elastische van de gebruikte banden als maatstaf voor de berekening van de verschuldigde belasting.

7. Onze Minister van Waterstaat bepaalt, wat onderscheidenlijk onder luchtbanden, cushionbanden en massieve rubberbanden wordt verstaan.

8. Voor de toepassing van dit artikel wordt een metalen band minder elastisch dan een massieve rubberband, een massieve rubberband minder elastisch dan een cushionband en een cushionband minder elastisch dan een luchtband geacht te zijn.

9. Onder het *eigen gewicht* wordt verstaan het gewicht van het volledig uitgeruste voertuig.

10. Voor de toepassing van het eerste lid, letters b, c en d, en van het derde lid worden hoeveelheden van 50 kilogram en daar beneden verwaarloosd en hoeveelheden boven 50 kilogram tot beneden 100 kilogram voor 100 kilogram gerekend.

Artikel 4.

1. Het belastingjaar begint met 1 Mei en eindigt met 30 April.

2. Indien de belastingplicht aanvangt in het tweede, derde of vierde kwartaal van het belastingjaar, is de belasting verschuldigd onderscheidenlijk voor 3/4, 1/2 of 1/4 van hetgeen over een vol jaar verschuldigd zoude zijn.

3. Met afwijking van het bepaalde in artikel 3, alsmede in de voorafgaande leden van dit artikel wordt desverlangd aan houders van motorrijtuigen vergund om telkens in een kwartaal, aanvangende op den 1sten van de maand met een motorrijtuig te rijden of te doen rijden op den openbaren weg tegen betaling van 1/4 van hetgeen voor dat motorrijtuig over een vol jaar verschuldigd zou zijn, vermeerderd met 3 %.

4. Door Onzen Minister van Financiën kan in bijzondere gevallen worden vergund om gedurende ten hoogste 60 dagen

per jaar, te rekenen van af het tijdstip, waarop de belastingkaart wordt afgegeven, met een motorrijtuig te rijden of te doen rijden op den openbaren weg tegen betaling van 1/4 van hetgeen voor dat motorrijtuig over een vol jaar verschuldigd zou zijn, vermeerderd met 3 %.

Artikel 5.

Met afwijking van de artikelen 3 en 4, wordt aan niet binnen het Rijk wonende of gevestigde houders van motorrijtuigen vergund om gedurende 3, 15, 30 of 60 dagen, die niet in één belastingjaar behoeven te vallen, met een motorrijtuig op den openbaren weg te rijden of te doen rijden, tegen betaling van respectievelijk 1/40, 1/20, 1/10 of 1/5 van de belasting, die voor dat motorrijtuig, ingevolge artikel 3, voor een vol jaar verschuldigd zou zijn, met inbegrip van de in dat artikel vermelde verhoogingen van de belasting, met dien verstande, dat de belasting nimmer minder dan f 0,25 zal bedragen.

Artikel 6.

1. Belasting is niet verschuldigd voor:

a. motorrijtuigen, gehouden door diplomatieke, consulaire en andere vertegenwoordigers van vreemde mogendheden, door de hun toegevoegde binnen het Rijk wonende ambtenaren en door de bij hen inwonende in hun dienst zijnde binnen het Rijk wonende personen; allen, mits zij vreemdeling zijn en overigens binnen het Rijk geen bedrijf of beroep uitoefenen;

b. motorrijtuigen in het bedrijf van fabrikanten van of handelaars in die voorwerpen en deel uitmakende van hun handelsvoorraad, die op den openbaren weg uitsluitend worden gebezigd tot het doen van proefritten of worden vervoerd rechtstreeks van of naar de fabriek of het magazijn, naar of van de plaats van aflevering binnenslands of naar of van de grens;

c. motorrijtuigen, gehouden door openbare lichamen, uitsluitend ten dienste van de politie, van de brandweer, van het ziekenvervoer, van den reinigingsdienst, van den ontsmettingsdienst, van den keuringsdienst van waren, van den vleeschkeuringsdienst, van de vernietiging van aan besmettelijke ziekten gestorven vee of van het wegonderhoud;

d. motorrijtuigen, welke uit den aard bestemd zijn om elders dan op wegen te worden gebruikt, indien die uitsluitend ten dienste van het eigen landbouwbedrijf van den houder of van de eigen landbouwbedrijven van de houders van den openbaren weg gebruik maken;

e. stoom- en motorwalsen.

2. Onze Minister van Financiën kan in bijzondere gevallen bepalen, dat eene rechtspersoonlijkheid bezittende vennootschap, vereeniging of stichting voor de toepassing van het bepaalde onder c van het eerste lid als een openbaar lichaam wordt beschouwd.

3. Wij behouden Ons voor, bij algemeenen maatregel van bestuur, onder de noodige voorzieningen, aan niet binnen het Rijk wonende of gevestigde houders van motorrijtuigen geheel of gedeeltelijk vrijstelling van belasting te verleenen met inachtneming evenwel van het beginsel van wederkeerigheid, indien in het land waar die houders wonen of gevestigd zijn eene soortgelijke belasting ter zake van het rijden met motorrijtuigen wordt geheven.

4. Wij behouden Ons voor, in bijzondere gevallen geheel of gedeeltelijk vrijstelling van belasting te verleenen.

§ 2. Aangifte. Belastingkaart.**Artikel 7.**

1. De houder van een motorrijtuig, die binnen het Rijk woont of is gevestigd, is, voordat hij met het rijtuig op den openbaren weg rijdt of doet rijden, verplicht dienaangaande

aangifte te doen ten kantore van den ontvanger der directe belastingen, tot wiens dienstkring zijne woonplaats of plaats van vestiging behoort.

2. De houder van een motorrijtuig, die niet binnen het Rijk woont of is gevestigd, of, indien deze niet aan te wijzen is, de bestuurder van het motorrijtuig, is verplicht, voordat hij met het rijtuig op den openbaren weg rijdt of doet rijden, dienaangaande aangifte te doen ten kantore der invoerrechten, waar de douaneformaliteiten worden vervuld, of op een kantoor der directe belastingen te zijner keuze.

3. Indien een reeds aangegeven motorrijtuig eene verandering heeft ondergaan, ten gevolge waarvan het niet meer beantwoordt aan de omschrijving, welke daarvan in de aangifte is gegeven, of wel indien de in de aangifte vermelde duur is overschreden of staat overschreden te worden, is de houder verplicht opnieuw aangifte te doen, vóórdat hij weder met het rijtuig op den openbaren weg rijdt of doet rijden.

Artikel 8.

1. De aangifte geschiedt voor ieder motorrijtuig afzonderlijk door inlevering van een behoorlijk ingevuld formulier, vermeldende:

a. de kenteekens, bedoeld in art. 9, eerste lid, sub 1°. der Motor- en Rijwielwet of de op of aan het motorrijtuig aangebrachte soortgelijke buitenlandsche kenteekens;

b. andere kenmerken, noodig voor het vaststellen van de identiteit van het motorrijtuig;

c. de categorie, waartoe het motorrijtuig behoort volgens de onderscheidingen van art. 3;

d. andere gegevens die voor de uitvoering der wet noodig of van nut kunnen zijn.

2. De aangifte kan, namens hem die daartoe gehouden is, door een ander worden ondertekend, mits krachtens volmacht of met vergunning van den ontvanger.

Artikel 9.

1. De verschuldigde belasting moet bij het doen der aangifte worden voldaan.

2. Op de aangifte wordt door den ontvanger eene belastingkaart afgegeven, welke dient als bewijs van betaling.

3. Voor het verkrijgen van eene kosteloze belastingkaart zal door de in art. 6 bedoelde houders van motorrijtuigen ten genoegen van den ontvanger zijn aan te toonen, dat zij voor vrijstelling van belasting in aanmerking komen.

Artikel 10.

1. Onze Minister van Financiën stelt de modellen van het formulier van aangifte en van de belastingkaarten vast.

2. De belastingkaarten bevatten dezelfde gegevens als in de aangifte zijn vermeld.

3. Aangifteformulieren worden kosteloos verkrijgbaar gesteld op de in art. 7 vermelde ontvangkantoren.

Artikel 11.

1. Indien eene aangifte betrekking heeft op een motorrijtuig, dat eene verandering, als bedoeld in art. 7, derde lid, heeft ondergaan, of op een motorrijtuig, hetwelk bestemd is om een ander motorrijtuig, waarvoor reeds aan den zelfden houder een belastingkaart voor het loopende tijdvak is afgegeven, te vervangen, wordt tegen intrekking van de vroeger uitgereikte belastingkaart op de aangifte eene nieuwe belastingkaart voor het nog niet verstreken gedeelte van het loopende tijdvak afgegeven:

a. indien de belasting voor het in de aangifte vermelde motorrijtuig niet hooger is dan die voor het in de ingetrokken belastingkaart omschreven motorrijtuig, zonder betaling;

b. indien de belasting voor het in de aangifte vermelde motorrijtuig hooger is dan die voor het in de ingetrokken belastingkaart vermelde motorrijtuig, tegen bijbetaling van het verschil in belasting.

2. Indien eene aangifte betrekking heeft op een motorrijtuig, waarvoor reeds aan een anderen houder eene niet onder het 3e lid van art. 9 vallende belastingkaart voor het loopende tijdvak is afgegeven, en deze kaart bij het doen der aangifte ter intrekking wordt aangeboden, wordt op de aangifte kosteloos eene nieuwe belastingkaart voor het nog niet verstreken gedeelte van het loopende tijdvak uitgereikt.

Artikel 12.

1. Aan dengene, wiens belastingplicht in den loop van het belastingjaar eindigt, wordt op zijne aanvraag, mits hij daarbij de belastingkaart ter intrekking aanbiedt, teruggaaf van betaalde belasting verleend over de op het tijdstip van inlevering der aanvraag nog niet ingetreden kwartalen.

2. De aanvraag wordt ingeleverd bij den inspecteur der directe belastingen, in wiens inspectie de belastingkaart afgegeven is.

3. De teruggaaf wordt verleend door den ontvanger, te wiens kantore de belasting is betaald, op machtiging van den in het tweede lid genoemden inspecteur.

Artikel 13.

De inspecteur der directe belastingen is bevoegd om op schriftelijk verzoek van den belanghebbende, die aannemelijk maakt, dat een aan hem afgegeven belastingkaart verloren gegaan of ontvreemd is, een duplicaat van die belastingkaart te doen afgeven.

Artikel 14.

De inspecteur der directe belastingen is bevoegd ambtshalve teruggaaf te doen plaats hebben van ten onrechte betaalde belasting.

§ 3. Toezicht.

Artikel 15.

1. De bestuurder van een motorrijtuig, die daarmede op den openbaren weg rijdt, is verplicht op de eerste vordering van de in art. 23 genoemde ambtenaren het rijtuig te doen stilhouden, alsmede een bij dat rijtuig behoorende, ten name van den houder staande, belastingkaart te vertoonen, waarop de kenmerken van het motorrijtuig op de juiste wijze zijn omschreven en waaruit blijkt, dat de voor dat motorrijtuig verschuldigde belasting is betaald, dan wel dat daarvoor geen belasting verschuldigd is.

2. Op gelijke vordering is de houder of bestuurder van een motorrijtuig verplicht aan genoemde ambtenaren toegang tot het motorrijtuig te verschaffen, te gedoogen dat zij de kenmerken van het motorrijtuig opnemen en hun aannemelijk te maken, dat de vertoonde belastingkaart op het motorrijtuig betrekking heeft.

Artikel 16.

1. Tot het opnemen en onderzoeken van de motorrijtuigen hebben de in art. 23 genoemde ambtenaren toegang tot alle bergplaatsen.

2. Toegang volgens het eerste lid kan op werkdagen worden geëischt van des voormiddags acht uur tot zonsondergang.

3. De gebruikers der bergplaatsen en de houders der motorrijtuigen zijn verplicht, desgevraagd de aanwijzingen te geven, die voor de opneming en het onderzoek noodig zijn.

4. Wordt de toegang belet of geweigerd, dan verschaffen de volgens het eerste lid tot den toegang bevoegde personen zich dien, desnoods met behulp van den sterken arm, na bekomen machtiging van den burgemeester of van den kantonrechter, die daarbij een persoon aanwijst om hen te vergezellen. Zij maken alsdan van het gebeurde proces-verbaal op, dat binnen vier en twintig uren aan den gebruiker van de bergplaats in afschrift wordt beteekend.

Nader gewijzigd ontwerp van wet n°. 68.

§ 4. *Strafrechtelijke bepalingen. Invordering van niet betaalde belasting.*

Artikel 17.

1. De houder van een motorrijtuig, die daarmede op den openbaren weg rijdt of doet rijden, zonder dat daarvoor de verschuldigde belasting is voldaan, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden.

2. In het geval, bedoeld in het vierde lid van art. 4, wordt de verschuldigde belasting slechts geacht te zijn voldaan, indien op de betreffende belastingkaart door den houder van het motorrijtuig op door Onzen Minister van Financiën te bepalen wijze de datum, waarop wordt gereden, is aangeteekend.

Artikel 18.

Hij, die in de aangifte, bedoeld in art. 7, een onjuiste opgave doet, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden.

Artikel 19.

Het niet of niet volledig nakomen van de verplichtingen, opgelegd bij art. 15, of bij een algemeenen maatregel van bestuur, als bedoeld is in art. 42, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 20.

Het beletten of weigeren van toegang aan personen, die volgens art. 16 tot dien toegang bevoegd zijn, alsmede het niet nakomen van de verplichting, opgelegd bij het derde lid van vermeld artikel, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Artikel 21.

Indien een feit, strafbaar volgens de artt. 17, 18, 19 of 20, is gepleegd door een naamlooze vennootschap, eene coöperatieve of andere rechtspersoonlijkheid bezittende vereeniging, eene onderlinge verzekerings- of waarborgmaatschappij of eene stichting, wordt de strafvervolg ingesteld en wordt de straf uitgesproken tegen de leden van het bestuur.

Artikel 22.

De feiten, strafbaar volgens deze wet, worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 23.

1. Met de opsporing van de overtredingen dezer wet zijn, onverminderd het bepaalde bij art. 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast de ambtenaren van de Rijks- en gemeentepolitie, de ambtenaren der directe belastingen, invoerrechten en accijnzen, alsmede de door Onzen Minister van Waterstaat aan te wijzen ambtenaren van den Rijks- en van den Provincialen Waterstaat.

2. Zij maken van hunne bevindingen proces-verbaal op, dat den bekeurde wordt beteeekend op de wijze, voorgeschreven bij de artt. 586 en 587 van het Wetboek van Strafvordering.

Artikel 24.

1. De feiten, strafbaar volgens de bepalingen dezer wet, worden vanwege Onzen Minister van Financiën vervolgd op de wijze, omschreven in den zesden titel van het vierde Boek van het Wetboek van Strafvordering.

2. Wanneer is aan te nemen, dat bij den bekeurde geen opzet tot ontduiking van belasting heeft bestaan, kan deze, zolang hij niet is gedagvaard, door of vanwege Onzen evengenoemden Minister tot transactie worden toegelaten, onverminderd zijn recht om overeenkomstig art. 74, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht de vervolging te voorkomen.

Artikel 25.

Bij het instellen van eene bekeuring wegens het niet of niet volledig nakomen van de verplichtingen, opgelegd bij art. 15,

Handelingen der Staten-Generaal. — 1926—1927. — I.

zijn de ambtenaren bevoegd om het motorrijtuig in beslag te nemen, indien de bekeurde niet te hunnen genoegen aannemelijk maakt, dat hij binnen het Rijk woont of gevestigd is.

Artikel 26.

1. De krachtens het vorige artikel in beslag genomen motorrijtuigen worden gesteld onder bewaring van een ontvanger der directe belastingen of der invoerrechten. Zij zijn verbonden en executabel voor de verschuldigde belasting en voor de door den bestuurder beloopen boete.

2. Het beslag wordt, tegen betaling van de gemaakte kosten van transport, bewaring en onderhoud, opgeheven, zoodra den ontvanger blijkt, dat de bekeurde binnen het Rijk woont of gevestigd is, of zoodra ten genoegen van den ontvanger zekerheid is gesteld voor de verschuldigde belasting en voor de boete, welke den bestuurder mocht worden opgelegd.

Artikel 27.

1. Wanneer eene veroordeeling krachtens art. 17 onherroepelijk is geworden of wanneer het recht tot strafvordering krachtens art. 74, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht is vervallen, stelt de ontvanger, te wiens kantore de aangifte had moeten zijn of is gedaan, en, voor zooveel betreft motorrijtuigen, gehouden door niet binnen het Rijk wonenden of gevestigden, een door Onzen Minister van Financiën aan te wijzen ontvanger, het bedrag der verschuldigde of meer verschuldigde belasting, welke in dit geval steeds over een vol jaar berekend wordt, ambtshalve vast en deelt het aldus vastgestelde bedrag den houder bij aangeteekenden brief mede.

2. Het vastgestelde bedrag moet binnen dertig dagen nadat de brief ter post is bezorgd worden voldaan ten kantore van den ontvanger, die den brief verzond, tenzij inmiddels betaling reeds heeft plaats gehad en de belastingplichtige dit ten genoegen van dien ontvanger aantoonde.

3. Heeft de betaling binnen den gestelden termijn niet plaats gehad, dan vaardigt de ontvanger een dwangbevel uit, medebrengende het recht van parate executie.

4. Het dwangbevel wordt beteekend en ten uitvoer gelegd op de wijze, bij het tweede boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voor de tenuitvoerlegging van vonnissen en authentieke akten bepaald.

5. De beteekening en de tenuitvoerlegging geschieden door ambtenaren der directe belastingen.

6. De tenuitvoerlegging van het dwangbevel kan slechts worden geschorst door een verzet, beteekend aan den ontvanger, door wien het dwangbevel is uitgevaardigd.

7. Dit verzet kan niet gegrond zijn op de bewering, dat de aangeteekende brief niet ontvangen zoude zijn.

8. Het exploit van verzet houdt in dagvaarding van den ontvanger als vertegenwoordigende den Staat, voor de rechtbank van het arrondissement, waarin het kantoor van den ontvanger is gevestigd.

9. Na de dagvaarding wordt de ontvanger als eischer, de dagvaardende partij als gedaagde beschouwd.

Artikel 28.

1. Bij inbeslagneming krachtens het vorig artikel kan in handen van den ambtenaar worden betaald.

2. De kosten van vervolging worden berekend volgens de bepalingen betreffende de kosten van vervolging inzake directe belastingen. Het recht van parate executie strekt zich uit tot deze kosten.

Artikel 29.

Na de invordering van de belasting en van de kosten van vervolging reikt de ontvanger aan hem, te wiens laste de executie plaats vond, eene belastingkaart uit.

HOOFDSTUK II.

WEGENFONDS.

Artikel 30.

1. Er wordt een fonds ingesteld ten behoeve van den aanleg, de verbetering en het onderhoud van de krachtens deze wet aan te wijzen wegen.

2. Van dit fonds, genaamd „wegenfonds”, worden de inkomsten en de uitgaven jaarlijks bij afzonderlijke begrooting vastgesteld. Het beheer van die begrootingen wordt gevoerd door Onzen Minister van Waterstaat en is onderworpen aan dezelfde regelen als het beheer van de algemeene begrooting der Staatsuitgaven.

Artikel 31.

Tot de inkomsten van het wegenfonds behooren:

1°. een telken jare vast te stellen uitkeering uit 's Rijks middelen;

2°. de opbrengst der wegenbelasting in het begrotingsjaar;

3°. de opbrengst der rijwielbelasting in het begrotingsjaar;

4°. vergoedingen in kapitaal of in den vorm van jaarlijksche bijdragen, verschuldigd aan het Rijk terzake van overneming in beheer en onderhoud van wegen door het Rijk;

5°. voorschotten, door het Rijk aan het wegenfonds verstrekt;

6°. het batig saldo der laatstafgesloten rekening van ontvangsten en uitgaven wegens de bij artikel 30 bedoelde begrooting.

Artikel 32.

Ten laste van het wegenfonds worden gebracht:

1°. de uitgaven voor aanleg, verbetering of onderhoud van de bij het Rijk in beheer en onderhoud zijnde wegen, voorzover die op een wegenplan, als bedoeld in art. 33 of art. 34, voorkomen;

2°. uitkeeringen aan de provinciën tot een door Ons te bepalen gedeelte, voor de provinciën gezamenlijk, van de ten bate van het wegenfonds komende opbrengst van de wegenbelasting en van de rijwielbelasting in het begrotingsjaar, welk gedeelte in de eerste vijf jaren ten hoogste 30 % in de volgende vijf jaren ten hoogste 35 % en in de daarop volgende vijf jaren ten hoogste 40 % van die opbrengst zal bedragen;

3°. uitkeeringen voor onderhoud en verbetering van bij anderen dan het Rijk in beheer en onderhoud zijnde wegen of gedeelten van wegen, welke op het Rijkswegenplan, genoemd in art. 33, voorkomen;

4°. vergoedingen in kapitaal of in den vorm van jaarlijksche bijdragen, verschuldigd door het Rijk terzake van overneming in beheer en onderhoud van wegen door anderen;

5°. rente en aflossing van voorschotten, door het Rijk aan het wegenfonds verstrekt;

6°. bijdragen, welke mochten worden verleend voor afkoop van wegtollen, krachtens octrooi of concessie geheven;

7°. het nadeelig saldo der laatstafgesloten rekening van ontvangsten en uitgaven wegens de bij artikel 30 bedoelde begrooting.

Artikel 33.

1. Door Ons wordt, Gedeputeerde Staten der Provinciën gehoord, een „Rijkswegenplan” vastgesteld, bevattende de bestaande en de aan te leggen wegen, welke hoofdverbindingen zullen vormen voor doorgaand verkeer met motorrijtuigen. Tot die wegen worden gerekend te behooren de rijwielpaden, dienende om het verkeer over die wegen, voor zoover het rijwielen betreft, te ontlasten, ongeacht of die paden al of niet deel uitmaken van die wegen.

2. Het Rijkswegenplan behelst een staat van de in het vorig lid bedoelde wegen, bevattende aanduiding omtrent den eigen

dom, het beheer en het onderhoud, de wijze, waarop de verbetering der daarvoor in aanmerking komende wegen en de aanleg van wegen zal plaats vinden, zoomede een toelichtende kaart.

3. Het Rijkswegenplan wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

4. Het Rijkswegenplan wordt ten minste eenmaal in de tien jaren herzien.

Artikel 34.

1. Door de Staten van iedere Provincie wordt een „provinciaal wegenplan” vastgesteld, bevattende:

a. de bestaande en de aan te leggen wegen, welke naast de wegen, voorkomende op het Rijkswegenplan, in de Provincie noodig zijn als verbindingen voor doorgaand verkeer met motorrijtuigen;

b. de wegen, die voor het algemeen verkeer eerlang beteekenis zullen krijgen.

Ten aanzien van die wegen geldt mede het bepaalde in den tweeden zin van het eerste lid van art. 33.

2. Het provinciaal wegenplan behelst een staat van de in het vorig lid bedoelde wegen, bevattende aanduiding omtrent den eigendom, het beheer en het onderhoud, de wijze waarop de verbetering der daarvoor in aanmerking komende wegen en de aanleg van wegen zal plaats vinden, zoomede een toelichtende kaart. Omtrent de inrichting van het plan worden door Onzen Minister van Waterstaat nadere voorschriften gegeven.

3. Het provinciaal wegenplan behoeft Onze goedkeuring. De artikelen 98 en 99 der Provinciale wet zijn ten deze van toepassing. Wordt door Ons de goedkeuring aan een provinciaal wegenplan onthouden, dan wordt door de Provinciale Staten, met inachtneming van Onze met redenen omkleede beslissing, in het ontbrekende voorzien binnen zes maanden na de dagteekening van die beslissing.

4. Het door Ons goedgekeurde provinciaal wegenplan wordt in het provinciaal blad afgekondigd.

5. Het provinciaal wegenplan wordt ten minste eenmaal in de tien jaren herzien.

Artikel 35.

1. Jaarlijks vóór 1 Mei wordt door Ons vastgesteld een voor het alsdan loopende begrotingsjaar geldende lijst, bevattende:

a. de bij het Rijk in beheer en onderhoud zijnde op het Rijkswegenplan of op een goedgekeurd provinciaal wegenplan voorkomende bestaande wegen, voor zoover zij in een voldoende staat van onderhoud verkeerden en niet voor motorrijtuigen zijn gesloten verklaard, of voorzover hunne verbetering in het afgelopen kalenderjaar is ter hand genomen of voortgezet;

b. de ontworpen wegen, op het Rijkswegenplan voorkomende, waarvan de aanleg is ter hand genomen en regelmatig is of wordt voortgezet.

2. Jaarlijks stellen Gedeputeerde Staten van elke Provincie een voor het alsdan loopende begrotingsjaar geldende lijst voorloopig vast, bevattende:

a. de bij anderen dan het Rijk in beheer en onderhoud zijnde op het Rijkswegenplan of het goedgekeurd provinciaal wegenplan voorkomende bestaande wegen, voorzover zij in een voldoende staat van onderhoud verkeerden en niet voor motorrijtuigen zijn gesloten verklaard, of voorzover hunne verbetering in het afgelopen kalenderjaar overeenkomstig het Rijkswegenplan onderscheidenlijk het provinciaal wegenplan is ter hand genomen of voortgezet;

b. de ontworpen wegen, op het goedgekeurd provinciaal wegenplan voorkomende, waarvan de aanleg is ter hand genomen en regelmatig is of wordt voortgezet.

3. Onder aanleg wordt mede verstaan de aankoop of overneming der benodigde gronden.

4. De in het tweede lid bedoelde lijsten worden vóór 1 Maart bij Ons ingezonden en worden door Ons, al dan niet gewijzigd, vóór 1 Mei vastgesteld. De beslissing kan door Ons bij een vóór laatstgenoemd tijdstip te nemen, met redenen omkleed besluit, worden verdaagd.

5. Wegen, op welke tol wordt geheven, kunnen niet op de wegenlijsten worden geplaatst.

6. Bij de vaststelling der wegenlijsten wordt op die lijsten de volle lengte der wegen in rekening gebracht voor die wegen, welke in overeenstemming zijn met de omschrijving op het wegenplan, of welker verbetering of aanleg overeenkomstig de omschrijving op dat plan in het afgelopen jaar is ter hand genomen of voortgezet. Voor wegen, die nog niet in overeenstemming zijn gebracht met de omschrijving op het wegenplan en waarvan de verbetering in het afgelopen jaar niet overeenkomstig de omschrijving op dat plan is ter hand genomen of voortgezet, wordt de lengte slechts in zoverre in rekening gebracht als door Ons zal worden bepaald.

7. Het model van de lijsten wordt door Onzen Minister van Waterstaat vastgesteld.

Artikel 36.

1. Van het bedrag, dat op de begroting van het wegenfonds is uitgetrokken wegens opbrengst der wegenbelasting en der rijwielbelasting, wordt in den loop van het begrotingsjaar een gedeelte aan de provinciën uitgekeerd. Mocht blijken, dat de opbrengst meer of minder dan het begroote bedrag bedraagt, dan heeft in het volgende jaar verrekening plaats.

2. Het aan de provinciën gezamenlijk toekomende gedeelte wordt voor die provinciën binnen de grenzen genoemd in artikel 32, 2°, zoo mogelijk vóór 1 Juli van het begrotingsjaar door Ons vastgesteld in verhouding van het totaal der lengte van de wegen vermeld op de wegenlijsten, bedoeld in artikel 35, tweede lid, tot het totaal van de lengte dezer wegen en van die, vermeld op de wegenlijst, bedoeld in artikel 35, eerste lid, te zamen.

Artikel 37.

1. Het aandeel van elk der Provinciën in de uitkeering van de belastingopbrengst, als bedoeld in art. 32, 2°, wordt door Onzen Minister van Waterstaat bepaald met inachtneming van het volgende.

2. De helft van het aandeel van alle Provinciën te zamen wordt onder de Provinciën verdeeld in verhouding tot de totale lengte der wegen, voorkomende op de voor het begrotingsjaar vastgestelde lijsten, bedoeld in het tweede lid van art. 35.

3. De andere helft van het aandeel van alle Provinciën te zamen wordt onder de Provinciën verdeeld in evenredigheid van de belastingopbrengst in elke Provincie in het begrotingsjaar, vermenigvuldigd met de verhouding van de lengte der wegen, voorkomende op de voor dat begrotingsjaar vastgestelde lijst dier Provincie, bedoeld in het tweede lid van art. 35, tot de totale lengte der in die Provincie gelegen wegen, voorkomende op de in het eerste en tweede lid van art. 35 bedoelde voor dat begrotingsjaar vastgestelde lijsten.

4. De betaalbaarstelling van het provinciaal aandeel geschiedt in door Onzen Minister van Waterstaat vast te stellen termijnen, waarvan de eerste zoo mogelijk vervalt op 1 Juli van het begrotingsjaar.

Artikel 38.

1. Het aan de Provincie toegewezen aandeel van de in het vorig artikel genoemde uitkeering wordt ten behoeve van de op de provinciale wegenlijst voorkomende wegen verdeeld door Gedeputeerde Staten met inachtneming van de regelen of grondslagen daarvoor door de Provinciale Staten bij verordening te stellen.

2. Van het in het vorig lid bedoelde besluit van Gedeputeerde Staten wordt aankondiging gedaan in het provinciaal blad.

3. Van het in het eerste lid bedoelde besluit van Gedeputeerde Staten staat voor iederen belanghebbenden onderhoudsplichtige beroep op Ons open binnen dertig dagen na den dag der aankondiging.

4. Gedeputeerde Staten zien toe, dat de uitkeeringen ten volle worden besteed voor aanleg, verbetering of onderhoud der wegen, voor welke zij bestemd zijn. Zij vorderen terug wat mocht blijken te veel te zijn uitgekeerd.

5. Van het in het vierde lid bedoelde besluit van Gedeputeerde Staten staat voor den belanghebbende beroep op Ons open binnen dertig dagen na den dag, waarop het besluit per aangeteekenden brief aan deze is verzonden.

6. Het adres van beroep, bedoeld in dit artikel, wordt aan Ons gericht, maar ingediend bij Onzen Commissaris in de Provincie, die daarop den dag van ontvangst aanteekent en het adres vervolgens aan Ons opzendt. Indien het adres van beroep bij Ons mocht zijn ingediend, wordt het geacht bij Onzen Commissaris in de Provincie te zijn ingediend op den dag, waarop het bij Ons is ingekomen.

HOOFDSTUK III.

SLOTBEPALINGEN.

Artikel 39.

1. In afwijking van hetgeen is bepaald bij art. 31, 3°, zullen tot de inkomsten van het wegenfonds behooren:

in het jaar 1927:

1°. 30 % van de opbrengst der rijwielbelasting in het jaar 1926;

2°. 60 % van de opbrengst dier belasting in het jaar 1927;

in het jaar 1928:

90 % van de opbrengst der rijwielbelasting in het jaar 1928.

2. In art. 12 van de Rijwielbelastingwet (*Staatsblad* van het jaar 1924, n°. 306) vervallen de woorden: „en vervalt met ingang van den eersten Januari 1930”.

Artikel 40.

Indien, in een der eerste vijf jaren na de totstandkoming van deze wet, ingevolge het bepaalde in het tweede en derde lid van artikel 37 het aandeel onderscheidenlijk van de provinciën Groningen en Noordbrabant lager zou zijn dan het bedrag, dat door elk dezer provinciën in het laatst verlopen belastingjaar is ontvangen als opbrengst van de krachtens provinciale verordening geheven belasting ter zake van het rijden met motorrijtuigen, zal aan die provinciën het verschil uit het wegenfonds worden uitgekeerd, zonder dat zulks ten nadeele van de andere provinciën mag komen.

Artikel 41.

1. Behoudens de heffing van tol wordt terzake van het rijden met motorrijtuigen en rijwielen op den openbaren weg geen andere belasting geheven dan welke krachtens deze wet aan het wegenfonds ten goede komt.

2. In afwijking van het in het eerste lid van dit artikel ten aanzien van rijwielen bepaalde kunnen de krachtens provinciale verordening thans geheven wordende belastingen ter zake van het rijden met rijwielen gehandhaafd blijven.

Artikel 42.

Voorzover daarin bij deze wet niet is voorzien, kunnen bij algemeenen maatregel van bestuur door Ons voorschriften worden gegeven, welke ter uitvoering van de wet worden noodig geacht.

Artikel 43.

Deze wet kan worden aangehaald onder den titel „Wegenbelastingwet”.

Artikel 44.

Door Ons wordt bepaald, op welk tijdstip of op welke tijdstippen onderscheidenlijk de bepalingen dezer wet in werking treden.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Financiën,

De Minister van Waterstaat,

AANWIJZING EENER VERANDERING, gedurende de beraadslaging in de Tweede Kamer der Staten-Generaal gebracht in het gewijzigd ontwerp van wet tot wijziging van de Wet op de Personeele Belasting 1896, van de Provinciale wet en van de Gemeentewet. (Gedrukte Stukken Tweede Kamer 1926—1927, 69, n°. 9). (69)

Artikel 4 wordt gelezen als volgt:

„Deze wet treedt, behoudens het bepaalde in het tweede lid van dit artikel, in werking met ingang van 1 Januari 1928.

Provinciale en plaatselijke verordeningen tot uitvoering van de volgens de artikelen 2 en 3 gewijzigde artikelen van de Provinciale wet en van de Gemeentewet kunnen vóór dien datum worden vastgesteld en goedgekeurd.”